

Policratici Contenta

Johannes <von Salisbury, Bischof>

Parrhisius, 1513

Ca. xxii. Q[uod] sine prudentia & sollicitudine null[us] magistrat[us]
subsistit incolumis: nec viget respublica cui[us] caput infirmatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70332)

Polīcratici de Curialiū nugis.

euris. Sed circūtute sub menib⁹ vrbis aquātur. Exarsusq; breues tēptāt & sepe lapillos. Vt cimbe instabiles fluctu iactante saburrā Tollūt/his sese per inania nubila librant. Illū adeo placuisse apibus mirabere morē. Qd nec concubitu indulgent nec corpora segnes. Invenere solunt: aut fetus nexibus edunt. Verum ipse foliis natos & suauibus herbis Ore legunt: ipse regem paruosq; quirites Sufficiunt/aulasq; & cerea regna refigūt. Sepe etiam duris errando in cotibus alas Attriuere/vltroq; aiā sub fasce dederūt. Tantus amor florum/& generādi gloria mel lis. Ergo ipsas quis angusti terminus eui Excipiat/neq; enim plus septima ducitur estas. At genus immortale manet: multosq; per ānos. Stat fortuna domus & aui numerātur auorum. Preterea regē nō sic egyptus & ingens. Lidia nec ppli parthorum aut medus hidaspes Observant: rege incolumi mens omnib⁹ vna est. Amisso rupere fidem: p̄structaq; mella. Diripuerit ipse/etiā crates soluere fauorū. Ille operū custos: illū ammirantur & oēs. Circūstāt strepitu denso/stipantq; frequētes. Et sepe attollūt humeris:& corpora bello. Obiectant/pulchrāq; petunt per vulnera mortē. Reipublice oēs auctores p̄currere: rerū publicarum reuolue hystorias: vita ciuili tibi rectius & elegantius nūsq; occurret. Essentq; p̄culdubio beate ciuitates si hanc sibi viuendi prescriberent formam.

¶ Qz sine prudentia & sollicitudine nullus magistrat⁹ subsistit incolumis/nec viget respublica cui⁹ caput ifirmat. Cap. XXII.

Moca quoq; venerabilia si apū insistant vestigiis via cōpendiosissima & expedita proficiuntur ad vitā. Vide apud maronē fundamēta carthaginiis/& earū collatione beate vrbis auspitia poteris ammirari. Omnium nāq; laborē cōmunē agnosces:& neminē ociari/īpamq; reginā: cuius ope/ciuitatis structura consurgit/& si labori inferiorū manus suas nequaq; immisceat: oculos tamen impēdit operi/& totius mentis exercet sollicitudinem. Nā sine prudentia & sollicitudine nō modo respublica non procedit: sed nec minima consistit domus. Vñ in cōmendatione vlixis homerus ei comitem docet semp prudentiā affuisse: quā ritu poetico mineruā nuncupauit. Imitator quoq; illius maro/virū insignē armis/& pietate describēs/& quē dignū cēsuit vt patrē faceret romanorū ei in recte gerēdis oibus achatē sociauit/ eo q̄ sollicitudo prudētie q̄ gerenda sunt rectissime promouet:& viro circūspecto sic negocia sepe procedunt/vt nullis insidiantiu; dolis prepediatur:& qua

si inuisibilis via gerendorū nō publicata / ad finem intentionis
 pueniat destinatū. Eleganter quidē cum nec res militaris: nec
 pietatis opus sine sollicitudine & prudentia valeat exerceri. Fi
 delis utiq; contractus est: cum sollicitudo prudētie sociatur: quia
 & ingeniu perspicax retūdatur ocio / & sollicitudo non pficit nisi
 diuitis vene fundamento nitatur. Alterius sic altera poscit opē
 res & coniurat amice. Sed cuiuslibet rei q̄libet recta initia nō p
 cedūt / minerata recedēte. Procedat tibi poeta mātrianus: q̄ sub
 imagine fabularū totius philosophie exp̄mit v̄itatē. Attēde er
 go nouorū ciuium diligentia. Qualis apes estate noua p florea
 rura Exercet sub sole labor: cū gentis adultos Educūt fetus: aut
 cū liquantia mella. Stipant & dulci distēdūt nectare cellas. Aut
 onera accipiūt venientū / aut agmine facto. Ignauū fucos pecus
 a p̄sepibus arcent. Feruet opus / redolētq; thimo fragrantia mel
 la. Ita variis tenentur occupationibus ciues: & dū sic colunt of
 ficia singulorū vt vniuersitati p̄spiciatur: dum iustitia colitur fi
 nes oīm mellea dulcedo perfundit. Verūtamen nullius rei poli
 tice diuturna est felicitas / nisi vniuersitati prospiciet caput inco
 lume. Qd si non noueras: vel didonis docearis exemplo. Quā
 ta enim leuitate enneas admittitur / quantā cito inuenit gratia /
 homo ignotus / exul fugitiuus: cuius causa ignota est p̄sona sus
 pecta. Quāta curiositate excepte sūt ab auribus principū fabu
 lose narratiōes / hoīs suā euacuātis culpā: p̄pam querētis glia:
 & id captātis vñ posset auditorū subuertere mentes. Precedūt
 ergo ad introitū hoīs sermones blādi: illecebre laudū conciliāt
 hospitii grām: cōiuuiū accurat: instruit oīm captata sedulitas:
 fabule sequūtur cōiuuia. venādī multiplicisq; luxurie leuitas co
 mitatur incestum. Pariunt hec incēdium: desolationem ciuiū:
 & perpetue hostilitatē prorogāt causas. Hic finis feminei & ef
 feminati regni: qd licet virtutis habuerit fundamentum: succe
 dētibus prosperis minime potuit inuenire processum. Leuiter
 admissus est qui quis ex pietatis officio / vt hospes nō fuerat ex
 cludendus: oportunius tamen fuerat eum vt aduenam nō quasi
 iudicem introire.

Virgil. in ge
 orgicis. li. iij.

Benef. xix.

Leuitatem sicut loquendi ita & audiendi vitādam: & quod
 finis voluptatis penitentia est. Capitulum. XXIII.

Mnia (inquit) fac cū p̄silio / & post factū nō penitebis
 Preterea sicut principem leuia preferre nō decet / sic
 nec facilem quidem esse ad leuia audiēda. Ait enim
 sapientia. Princeps qui libenter audit verba menda

Eccī. xxxij.

Prover. xxxix.